CZĘŚĆ XLIII — № 11. ROK 22 — (1851.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{9}{21}$ LUTEGO.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{8}{20}$ LUTEGO.

MANIFEST CESARSKI.

Z BOŻEJ ŁASKI,

MY MIKOŁAJ PIERWSZY

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYJ

i t. d., i t. d., i t. d.,

«Za błogosławieństwem Boskiej Opatrzności zostało w dniu 4 bieżącego miesiąca dopełnione Zaślubienie Najmilszej Synowicy Naszej Wielkiej Xiężny Katarzyny Michałówny z Xięciem Jerzym Mecklembourg-Strelitz. Czyniąc o tém wiadomo powszechności, nie wątpimy, że wierni poddani Nasi, w stałém swém do Nas i Domu Naszego przywiązaniu, połączą i w razie niniejszym modły swoje z Naszemi, do Najwyższego modłami, o zesłanie na Najmilszych Nam nowo-zaślubionych, daru niewyczerpanej, świętej Jego łaski.

«Dan w S.-Petersburgu, w dniu 4 Lutego, lata od Narodzenia Chrystusa Pana tysiąc ośmset pięćdziesiąt pierwszego, Panowania Naszego dwudziestego szóstego.»

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

MIKOŁAJ.

Przez Rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 4 Lutego, Zarządzający Izbą Petersburską Dóbr Państwa, Szambelan, Radzca Stanu *Chruszczow*, mianowany pełniącym obowiązki Ochmistrza (Гофмейстеръ) Dworu J. C. W. Wielkiej Xiężny Katarzyny Michałówny i uwolniony z Ministerstwa Dóbr Państwa; — Radzca Oranienbaumskiego Pałacowego Zarządu, Radzca Kollegialny *Numers*, mianowany Zarządzającym Kantorem J. C. W. Wielkiej Xiężny Katarzyny Michałówny.

— Przez Ukaz Cesarski do Rządzącego Senatu, z dnia 20 Stycznia, Członek Rady Państwa, Jenerał-adjutant hrabia Alexander *Strogonow 2*, mianowany Członkiem Kommisyi do budowania Cerkwi Sobornej św. Izaaka w S.-Petersburgu, w Wydziale Gospodarczym.

— N. Cesarz Jmć raczył mianować Biskupem Winnickim, Wikarym eparchii Podolskiej, Rektora Akademii Duchownej S.-Petersburskiej, Archimandrytę *Makarego*, i rozkazać wyświęcić go na godność Biskupią w S.-Petersburgu.

— W Ukazie Cesarskim do Rządzącego Senatu z dnia 29 Stycznia wyrażono: «Ze względu na długoletnią i odznaczoną gorliwością służbę Duchownego Vice-Prezesa Ewangelicko-Luterańskiego Jeneralnego Konsystorza *Pauffera*, najłaskawiej nadajemy mu tytuł honorowy Biskupa Luterańskiego.

— N. Cesarz Jmć Najwyżej raczył rozkazać: od dnia 1 Stycznia 1851 roku Zarząd Pocztowy Królestwa Polskiego poddać, na zasadach Ustawy Ruskiej, pod zwierzchnictwo Głównego Naczelnika Wydziału Poczt i Departamentu Pocztowego, oraz, w zastosowaniu się do takowego rozporządzenia, wprowadzić w Królestwie, od tegoż czasu, taxy obowiązujące w Cesarstwie na przesyłanie pocztą korrespondencyi tak krajowej, jak zagranicznej.

— N. Cesarz Jmć, na przedstawienie Ministra Dóbr Państwa, Najwyżej raczył rozkazać w dniu 15 Stycznia bież. roku, iż Inspektor Stadnin Państwa ma zasiadać w Radzie Ministerstwa Dóbr pomienionych, z prawami Dyrektora Departamentu.

— W dniu 27 zeszłego Stycznia odbyło się tu w Petersburgu Ogólne Zgromadzenie Cesarskiego Wolnego Ekonomicznego Towarzystwa pod prezydencyą Vice - Prezesa,

Xięcia Bazylego *Dołgorukowa;* obecnych było Członków i Korrespondentów do 70 osób.

Po dziękczynnej przemowie nowo-obranego Dożywotniego Sekretarza, Radzcy Stanu *Niebolsin*, odczytane było sprawozdanie z czynności Rady Towarzystwa za miesiące Grudzień zeszłego i Styczeń bieżącego roku, i Zgromadzenie, zatwierdzając wnioski Rady, postanowiło udzielić nagrody, jako-to: *wielkie złote medale* Członkowi P. *Fischner* w Lipsku, za udzielone Towarzystwu obszerne dzieło praktyczne o wyrabianiu wina, wódek, piwa i t. p., które będzie powtórzone w piśmie peryodycznem Towarzystwa, w językach ruskim i niemieckim; oraz Członkowi, Podpułkownikowi *Roeder*, za stałe zajmowanie się z polecenia Towarzystwa rozbiorami naukowemi dzieł w zakresie mechaniki, w sposób zupełnie zaspokajający; i *medal bronzowy*, oraz *25 rub. srebr.* włościaninowi wsi Popasnej, należącej do Pani Rodzianko, w gub. Ekaterynosławskiej, powiecie Nowomoskiewskim, Gordiusowi, synowi Jana, *Bondarenko*, dla zachęcenia go w jedwabnictwie, które założył pod wsią pomienioną. Bondarenko otrzymał w 1849 roku 20, a w 1850 r. 15 funtów bardzo dobrego jedwabiu.

Po zatwierdzeniu innych jeszcze przełożeń i odczytaniu odebranych korrespondencyj, Zgromadzenie zabrało się do głosowania na obiór nowych Członków. Tym sposobem zostali wybrani Członkami: a.) Z zobowiązaniem się składania rocznej opłaty: 1.) Radzca Dworu J. *Bazilewski*, 2.) Kurator Gymnazyum Słuckiego K. *Rdułtowski;* — b.) bez opłaty: 1.) Podpułkownik W. *Moczulski*, 2.) Akademik Architektury J. *Korsini*, 3.) Polski Agronom *Kurowski*, 4.) Sekretarz Kollegialny S. *Szydłowski*, 5.) Rejestrator Kolleg. Franciszek *Mayer*. Nadto obrano dziewięciu korrespondentów.

Po ukończeniu posiedzenia, rozdane zostały obecnym Członkom xiążki: a.) *Szklanny Ul*, P. *Witwickiego*, b.) *Opisanie Wystawy Petersburskiej płodów Gospodarstwa Wiejskiego*, przez P. *Michejewskiego* i c.) *Spis 202 osób*, które otrzymały nagrody za pomienioną Wystawę.

— W dniu 6 (18) bieżącego m. przybył tu do Petersburga z Warszawy JW. Senator, Członek Kommisyi Praw Królestwa Polskiego, Radzca Tajny *Hube*.

— W ciągu zeszłego Stycznia po drodze żelaznej Carskosielskiej przejechało 35,738 osób, i dochód wyniosł 12,851 rub. srebrem.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 9 Lutego.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I-go,

CESARZA WSZECH ROSSYI,

KRÓLA POLSKIEGO,

i t. d., i t. d., i t. d.,

Rada Administracyjna Królestwa Polskiego.

Wprowadzając w wykonanie Najwyższy Ukaz z dnia 29 Grudnia 1850 roku, w którym, z uwagi na okazującą się od niejakiego czasu w główniejszych punktach handlu Europejskiego dążność do podwyższenia ceny srebra, aby zabezpieczyć fundusz, na którym oparty jest obrót papierów kredytowych Państwa, od mogącego z czasem powiększyć się poszukiwania monety srebrnej i sztab dla wyprowadzenia takowych za granicę, zabroniony jest w całem Państwie wywóz za granicę srebra w sztabach i w monecie; Rada Administracyjna Królestwa, na przedstawienie Kommisyi Skarbu, stanowi:

Art. 1. Wywóz z Królestwa Polskiego do obcych Państw tak lądem, jak wodą, srebra w sztabach i monecie, jest zabroniony.

Art. 2. Szyprowie, furmani i w ogóle wszyscy za granicę do obcych Państw udający się mogą wywozić do 15 rubli w monecie srebrnej Rossyjskiej, Polskiej lub zagranicznej, na każdą osobę, pod warunkiem deklarowania takowej monety na Komorze.

Art. 3. Wywożący tajemnie srebro w sztabach i monecie, oprócz konfiskaty srebra, pociągani będą do opłaty podwójnej onego wartości, stosownie do art. 851 Ustawy Celnej dla Królestwa Polskiego, w dniu 5 (17) Listopada 1850 wydanej.

Art. 4. Wolno jest przywozić jak dotąd do Królestwa srebro w sztabach i w monecie, jak również przywozić i wywozić złoto w monecie i sztabach.

Art. 5. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, wszystkim Władzom Królestwa, w czém do której należy, porucza się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 23 Stycznia (4 Lutego) 1851 roku.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Xiążę Warszawski.*

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, Tajny Radzca, Senator,
(podpisano) *J. Morawski.*

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radzca Stanu,
(podpisano) *T. Le Brun.*

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

WIEDEŃ, *8 Lutego.* Gazeta *Wanderer* donosi, że deputacya od miasta Pesth, złożona z Kommisarza Ministeryalnego P. *Koller*, Burmistrza *Terczy* i Inżenjera *Iwanowicz*, ma się niezwłocznie udać do Warszawy, dla złożenia Feldmarszałkowi Xięciu Warszawskiemu, dyplomatu Obywatelstwa miasta Pesth.

— Podług gazety *Korrespondent*, nowa Rada Państwa zostanie ustanowiona w Marcu tego roku, i pierwszą jej czynnością będzie rewizya organizacyi politycznej Węgier.

Wiedeń, 10 Lutego. Świetne przyjęcie, jakiego był przedmiotem Arcyxiążę Leopold w Berlinie, sprawiło najlepsze

wrażenie na naszym Dworze, który widzi w niém nową rękojmią szczerego porozumienia z Dworem Pruskim.

— Gazeta *Lloyd* twierdzi za pewną, że jednym z przedmiotów, najmocniej obchodzących osoby umocowane na wstępnych obradach w Dreznie, są wzajemne stosunki wojskowe między krajami Niemieckiemi. Wielkie Mocarstwa są zupełnie jednomyślne co do konieczności radykalnej reformy wojskowej całych Niemiec, i wzywają Państwa mniejsze do stosownego zreorganizowania u siebie tego wydziału.

— Taż gazeta czyni uwagę, że w prowincyach, gdzie wprowadzona już została nowa organizacya administracyjna, podatki wpływają z daleko większą regularnością niż za dawnego zarządu, co przypisują zaufaniu, którego nowe władze używają u ludności wiejskiej, a którego dawne władze nie posiadały.

— Gazeta Powsz. Augsburska pisze z Wiednia pod dniem 4 Lutego, że nowa Organizacya Sądowa w Węgrzech jest ostatecznie uchwalona i że nowy Minister Sprawiedliwości, P. Kraus, zdołał wprowadzić wielką oszczędność w tej gałęzi zarządu przez zniesienie przeszło dziesięciu sądownictw drugiego stopnia, bez uszczerbku dla szafunku sprawiedliwości.

BERLIN, *11 Lutego.* Przedwczora rano Arcyxiążę Leopold ztąd wyjechał.

Berlin, *12 Lutego.* Pierwsza Izba wyznaczyła Kommisyą dla rozbioru prawa o odpowiedzialności Ministrów, już przyjętego w Drugiej Izbie — Hrabia Arnim złożył swój mandat.

Koblentz, *3 Lutego.* Rozkaz o postawieniu korpusu 8-go Armii na stopę pokoju został tu odebrany, i wszystkie ku temu środki są już przedsięwzięte.

DREZNO, *9 Lutego.* Ministrowie Austryacki xżę Schwartzenberg i Pruski P. Manteuffel są tu spodziewani w połowie Lutego, na ten albowiem czas, Kommisye Konferencyi, wypracowujące kwestye oddzielne, mają ukończyć swoje roboty.

CARLSRUHE, *4 Lutego.* Na posiedzeniu 1 b. m. Druga Izba jednomyślnie zatwierdziła budżet wydatków zwyczajnych i nadzwyczajnych na rok 1850 — 51.

Dziś Sejm został zamknięty przez Ministra Spraw Wewnętrznych P. Marschall. Minister w mowie swojej oświadczył Zgromadzeniu zadowolenie J. K. W. Wielkiego Xięcia za umiarkowanie, uczucia sprawiedliwości i duch jednawczy, które panowały w obradach Sejmu i które dowodzą, że po tak bolesnych wstrząśnieniach kraj powraca do spokojności, uszanowania ku Prawu i prawej Władzy.

HAMBURG, *11 Lutego.* Wczora Arcyxiążę Leopold wrócił tu z Berlina — Podług wiadomości urzędowych, werbowanie na rzecz Brezylii ograniczy się do 2 lub 3 tysięcy ludzi, z których złożone będą kompanije wzorowe, dla uorganizowania podług nich armii Brezylijskiej.

DANIJA.

5 Lutego, Dowodztwo naczelne Armii Holsteińskiej zostało przeniesione z Rendsbourg do Kiel.

Jenerał Krogh wydał do Armii Duńskiej rozkaz dzienny, oznajmujący, że skutkiem rozporządzenia Ministeryalnego, od dnia 1 Lutego składa Dowodztwo naczelne tejże Armii.

Assygnaty, wypuszczane przez byłe Namiestnictwo Xięztw, zachowały w zupełności kurs swój według wartości nazywalnej.

Z Hamburga z dnia 10 Lutego donoszą przez telegraf, że Duńczycy zajęli przedczora Fridrichsort a wczora warownię, położoną na północ Rendsbourga.

ANGLIJA.

LONDYN, *8 Lutego.* Adress Izby Lordów był złożony Królowej w Windsor przez Margrabię Westminster, a Izby Gmin przez Pana W. S. Lascelles.

Na posiedzeniu Izby Lordów 6 b. m., lord Fitzwilliam zapytywał lorda Minto, czy prawdą jest, że Papież radził się go we względzie ustanowienia hierarchii katolickiej wprzód nim wydał o tém bullę? Lord Minto odpowiedział: «Nie waham się oświadczyć szlachetnemu mojemu przyjacielowi i Izbie, że pogłoska, o której wspomniał i fakta, na które się powołał, nie mają najmniejszej zasady. Podczas mojego w Rzymie pobytu, nie miałem żadnej nawet rozmowy w tym przedmiocie, i żadna o nim wzmianka ani wprost ani ubocznie nie była nigdy uczyniona. Pogłoska więc, o której mówi mój szlachetny przyjaciel, na żadną nie zasługuje wiarę.

Tegoż dnia (6 Lutego), w Izbie Gmin, Pierwszy Minister, zapytywany przez P. Poge Wood, kiedy będzie wniesione prawo o przysiędze izraelitów na Członków Parlamentu, odpowiedział, że niepodobna oznaczyć czas z pewnością, dopokąd kwestya Papiezka nie zostanie rozwiązana; tymczasem lord J. Russell przełożył następny środek Rządowy, w wysokim stopniu wpłynąć mający na obrady Parlamentowe w interessie godności samegoż Parlamentu. Częstokroć ważne wnioski, przedstawione pod formą adressu do Korony, są uchwalane podczas nieobecność wielu członków, na zgromadzeniu nader nielicznęm, i uchodzą potém za wyrażenie przekonania całej Izby. Gabinet wnosi, iżby podobne przedmioty nie inaczej były roztrząsane jak w Komitecie Jeneralnym i Tajnym, chybaby były poprzednio odsyłane pod rozbiór Kommisyj specyalnych.

Wczora 7 Lutego, w Izbie Lordów, lord Minto, znowu zapytywany w przedmiocie udziału w wydaniu bulli Papiezkiej, przez lorda Stanley powtórzył najmocniejsze zaprzeczenie tej pogłoski.

W dniu też wczorajszym, Pierwszy Minister, lord John Russell, miał długą mowę przeciw Papieżowi i dążeniom zdobywczym Stolicy Rzymskiej, i zakończył żądaniem upoważnienia do wniesienia billu oświadczającego (deklaratory bill), który da Rządowi władzę zastosowania jednego § Statutu Królowej Elżbiety, zabraniającego Biskupom cudzoziemskim przybierania tytułów dyecezyj Kościoła Anglikańskiego albo nawet jakichbądź miejscowości w połączoném Królestwie.

*

— Uwagi dzienników nad mową Królowej są natchnione duchem, który jest właściwy każdej z tych publikacyj. I tak gazety stronnictwa Tory, obok wyrażenia swego przystania na wszystko co w mowie powiedziano, chciałyby, iżby Królowa, ubolewając nad smutném położeniem klassy rolniczej, dała przewidzieć razem pewną nadzieję powrotu do dawnego stanu rzeczy; *Morning Chronicle* znajduje zbyteczną zarozumiałością przypisywanie wpływowi Gabinetu Angielskiego, nawet w części, obecnego uspokojenia Europy, a szczególniej Niemiec; *Times* daje zauważać, z pewném zadowoleniem, że poraz pierwszy, po wielu leciech, mowa od Tronu mogła śmiało zapewnić o stosunkach przyjaźni i dobrego porozumienia Anglii z obcemi Mocarstwami i że polityka lorda Palmerston, dzięki naukom, które pokilkakroć odebrał, znalazła się nakoniec zgodnie nastrojoną z prawdziwemi zasadami polityki Angielskiej i polityki powszechnej Europejskiej.

— *Journal des Débats* wyraża się jak następuje we względzie mowy Królewskiej na otwarcie Parlamentu:

«Umiarkowanie wyrazów Królowej, która stawi tak rażącą sprzeczność z gwałtownością języka, jakim się tłumaczy Pierwszy Minister w kwestyi katolickiej, powinno być przypisane dwóm przyczynom. Naprzód, Rząd spostrzegł się, że chcąc iść drogą reakcyi i przymusu, spotkałby opor może nieprzełomny, obok stałej i nieustającej trudności z Irlandyą. A potém, (musimy to powiedzieć na cześć Anglii), duch tolerancyi i swobody, który tam panuje, zwłaszcza w klassach wyższych i oświeceńszych, zasłonił zdobycze liberalne od wylewu namiętności gminnych i pochopów ducha partyj. Rzecz godna uwagi, że w miarę jak się zbliżał dzień otwarcia Parlamentu, widziano, jak partya, obstająca za Przymusem, zwalniała stopniowo ostrość swego języka i cofała po kolei rozmaite silne środki, z którémi była zrazu się wysforowała. I tak, było zapowiedziano, że będą przedsięwzięte miary nietylko przeciw katolikom, ale i przeciw tej, już licznej i wielki wpływ mającej części Duchowieństwa Anglikańskiego, która jest posądzana o dążności katolickie. Jedném słowem, miano wyprawić krucyatę zarazem na Rzym i na Oxford. Mówiono też o zniesieniu stowarzyszeń religijnych, zależących od Dworu Rzymskiego, to jest zakonów regularnych, bractw i klasztorów. Dziś widzimy, że się wyrzeczono tych wszystkich surowości, i główny organ Gabinetu zapowiedział, że środek, który zamyśla przełożyć, ma jedynie być wymierzonym przeciw obcemu wpływowi i przywłaszczaniu zwierzchnictwa w kraju, nie zaś przeciw religii katolickiej, a tém mniej przeciw jakiejkolwiek części Kościoła Anglikańskiego.»

— Kommisya Wystawy Powszechnej ostatecznie już uchwaliła rozkład przedmiotów w Pałacu Kryształowym. Część południowa gmachu jest przeznaczona na płody surowe i przedmioty, do których służyły za materyał pierwotny (matière première); część północna na machiny i przyrządzenia (appareils); środek będzie zajęty wyrobami rękodzielniczego przemysłu i Sztuki.

— Gazeta *Times* pisze: «Rzadko kiedy, jak w tej chwili, Parlament będzie miał przed sobą doczynienie prostsze i mniej zwikłane. Dwa przedmioty, nic niemające między sobą wspólnego, Kwestya Katolicka i Wystawa Powszechna, pochłaniają wyłącznie uwagę publiczną. Rozprawy nad środkiem Ministeryalnym przeciw Bulli Papiezkiej zajmą zapewna Parlament aż do świąt wielkonocnych. Odłożywszy to na stronę, sama tylko kwestya budżetu, ze swym nieuniknionym sporem o *income tax* (podatek od dochodu), będzie zdolną przedstawić jakikolwiek interess. Po oświadczeniu się opinii powszechnej, jakie miało miejsce, niemasz wątpliwości, że Ministrowie uczynią wszystko co będzie w ich mocy dla ochronienia narodu od obcych zawłaszczeń. Nie chcemy, jak niektóre gazety, dawać do zrozumienia, że tajemnice Gabinetowe są nam dokładnie wiadome, dość mamy na wyrażeniu zupełnego przekonania, że obok zapewnienia każdemu anglikowi prawa chwalenia Boga swoim sposobem, Gabinet obmyśli a Parlament uświęci środki, których skutkiem będzie zabronienie Prałatom, przez Rzym mianowanym, przybierać tytuły territoryalne Królestwa W. Brytanii. Środki te spotkają wielki opór ze strony 40 lub 50 reprezentantów Irlandyi, i ultra liberalistów, jako za daleko posunięte, a ze strony ultra protekcyonistów, jako za nadto łagodne; ale tuszymy, że w Parlamencie znajdzie się dostateczna liczba głosów umiarkowanych, i że za ich pomocą utrzyma się prawo, wykierowane jedynie przeciw wtargnieniu do kraju władzy zewnętrznej bez uszczerbku dla religii katolickiej, a tém bardziej dla którejkolwiek z gałęzi Kościoła Angielskiego.»

— Taż gazeta, mówiąc o sprawach Francuzkich, objawia zdanie, że jenerał Changarnier zapewna będzie głosował za uposażeniem Prezesa Bonaparte, jak głosował w roku przeszłym w podobnych okolicznościach, tém więcej, że dziś opozycya jego byłaby przypisana pobudkom niechęci osobistej. W ogólności *Times* mniema, że uposażenie będzie udzielone nie tyle z dobrej chęci Zgromadzenia, jak z obawy, iżby Prezes Bonaparte nie zebrał składki narodowej.

— Lord Emriskillen przesłał Ministrowi Spraw Wewnętrznych adress, dla złożenia Królowej, od Oranżystów Irlandskich, przeciw zawłaszczeniom Papiezkim. Ten adress zawiera oświadczenie, iż w Irlandyi istnieje 1,800 loż oranżystów, których Członkowie są gotowi przynieść swe życie i mienie na ofiarę w obronie Królowej i Konstytucyi. Sir George Grey odpowiedział, że nie sądzi być swym obowiązkiem przedstawiania tego adressu Królowej.

FRANCYA.

PARYŻ, *7 Lutego*. Dzisiejsze posiedzenie Izby, również jak poprzedzające, zeszło w powszechném roztargnieniu, sprawioném przez powszechne zajęcie przyszłemi losami wniosku o uposażeniu Prezesa Bonaparte. Budżet roku 1852, wniesiony przez Ministra Skarbu, ledwo zwrócił przemijającą

uwagę. Budżet ten tém się odznacza, że dochod pokrywa wydatki, nawet z pewną przewyżką nad temi ostatniemi, (9 miljonow fr.). Wszakże ta przewyżka otrzymuje się kosztem zawieszenia amortyzacyi.

Skutkiem tego roztargnienia była zapewna uchwała, podchwycona przez członków Góry wśród powszechnej nieuwagi, stanowiąca, iż będzie wzięty pod rozbiór Izby wniosek o urządzeniu praw małżonka niedostatniego do spadku po współmałżonku posiadającym majątek.

— Kommisya, wyznaczona w sprawie P. Ramond z P. Ney o dozwolenie prawnego poszukiwania za osobistą obelgę, złożyła swój wniosek, oświadczając się za takowém dozwoleniem.

—

Byłoby prawdziwą stratą czasu i miejsca, powtarzać rozumowania i domysły wbrew sobie przeciwne, któremi napełnione są gazety partyj również przeciwnych w przedmiocie uposażenia Prezesa. Właśnie to w tak ważnych jak niniejsze zagadnieniach, wychodzi na jaw czczość polemiki gazeciarskiej; dyalektyka ich jest tak wysoce rozwinięta i tak wyćwiczona, że dobroduszny czytelnik, nieoswojony z tą sztuką gmatwania i przestrajania najprostszych zadań politycznych, jeśli będzie stale czytał gazety jednej tylko partyi, pozostanie w ciągłej ułudzie, z której co chwila fakta sprzeczne przewidzeniom gazet będą go wytrzeźwiały; jeżeli zaś sumiennie czytać zechce wszystkie *pro* i *contra*, a sam, abdykując własne zdanie, uchowa bezstronność, zrodzi się w jego przekonaniu doskonałe *zero*, tak bowiem doskonale argumenta i przewidzenia jednej, zbite i zobojętnione bywają tąż bronią drugiej partyi.

Co w takim zbiegu najlepszego pozostaje do czytania pismom publicznym obcych krajów, obowiązanych do zdawania sprawy ze stanu rzeczy politycznego we Francyi — to jest czekać faktów spełnionych, i takie tylko powtarzać rozumowania, wywody i przewidzenia, które są przynajmniej oparte na jakichś pewnych danych. Raz na zawsze chcemy to ustanowić, żeby nam nie miano do wymówienia, że do Tygodnika rzadko bardzo cóś bierzemy z bieżącej francuzkiej polemiki i wolimy o rzeczach francuzkich powtarzać zdanie celniejszych gazet Anglii i innych krajów.

— Twierdzą, że jenerał Changarnier oświadczył, iż usunie się od wszelkiego udziału w czasie przechodzenia kwestyi o uposażeniu Ludwika Napoleona, i że nawet zamierza przedtém jeszcze odjechać do Włoch.

— Jedna gazeta Szwajcarska doniosła była, że sławny demagog francuzki, P. Felix Pyat, został wygnany ze Szwajcaryi. Ta wiadomość świeżo się potwierdziła.

— Gazeta *Assemblée Nationale* czyni porównanie, że Konstytucya z roku VII Rplitej dawała Pierwszemu Konsulowi tylko 500,000 franków pensyi, a mimo to Napoleon doskonale *reprezentował* i był otoczony najświetniejszym orszakiem znamienitości spółczesnych, z których potém byli Marszałkowie Francyi, Diukowie i t. d. Ztąd gazeta wyprowadza wniosek, że żądanie 1,800,000 fr. dla obecnego Prezesa jest zbyt przesadzone. Dziwna rzecz, jak gazeta może tak dalece zapominać się w swych zbliżeniach i analogijach; im bowiem dzisiejszy przykład dalszy jest od swego wzoru, tym, naturalnie, więcej mu, w równém położeniu, potrzeba pieniędzy.

Paryż, 8 Lutego, o godz. 8 wieczorem. (Przez telegraf Berliński.) W Kommisyi do rozbioru prawa wyborowego, Minister P. Vaisse oświadczył, że to prawo, zmodyfikowane w Maju zeszłego roku, stosuje się też i do wyborów na Prezesa Rplitej — Izba odrzuciła wniosek P. Tinguy, który chciał mieć, iżby Rady Departamentowe miały prawo zebrać się z własnego natchnienia i objąć Rządy kraju, w razie Zamachu Stanu, lub rewolucyi — P. Piscatory, jako sprawozdawca projektu o uposażeniu Prezesa, w raporcie swoim oświadczył się za odmówieniem takowego uposażenia, z uwagi, że Prezydencya nie jest godnością Królewską. Rozprawy są naznaczone na przyszły Poniedziałek; wniosek P. Faucher, iżby odłożyć je do Wtorku, został odrzucony 358 głosami przeciw 306.

Paryż, 9 Lutego. (Przez telegraf.) Rapport P. Piscatory jest ostry i surowy dla Prezesa; wnosi on proste odrzucenie projektu. Izba słuchała sprawozdania tego w milczeniu, prócz tego miejsca, gdzie P. Piscatory mówi, że Prezes jest Głową Władzy Wykonawczej, ale nie Głową Stanu, (Chef du pouvoir exécutif, et non Chef de l'Etat). Te słowa zjednały liczne oklaski.

Zapisali się dotąd na mówców: przeciw uposażeniu PP. Dufougerais i Bochard, za uposażeniem PP. Ferd. Barrot, Morin, Payer i Casabianca.

W razie (prawie pewnym) odrzucenia uposażenia, spodziewają się, że Prezes zrzecze się składki narodowej i oświadczy tylko, że będzie musiał wprowadzić wielką oszczędność w swém życiu domowém i nie będzie miał Czwartkowych wieczorów.

Paryż, 10 Lutego. (Dep. teleg.) Dziś Izba Prawodawcza roztrząsała i odrzuciła wniosek o udzieleniu Prezesowi Bonaparte żądanego uposażenia na koszta reprezentacyi, większością 396 głosów przeciw 294. Projekt był broniony przez Ministra Sprawiedliwości P. Royer; mówił też P. de Montalembert, usprawiedliwiając złożenie z dowodztwa jenerała Changarnier — Izba udzieliła też Panu Ramond pozwolenia wytoczenia processu przeciw Panu Ney — Na rozprawy nad projektem prawa municypalnego wyznaczony jest dzień 17 Lutego — Kommisya, roztrząsająca projekt P. de Montalembert o święceniu Niedzieli, oświadczyła się za tym projektem.

WŁOCHY.

TURYN, *5 Lutego.* (Dep. telegr.) P. Siccardi jest chory i ma, jak zapewniają, wyjść do dymissyi. Tymczasowo zastępuje go Minister Spraw Wewnętrznych.

— Sławny kompozytor Spontini, autor *Westalki* i *Fernand Cortez*, umarł temi dniami w Jesi, Państwie Papiezkiém, swojej ojczyznie gdzie przepędzał zimę. Umarł z przeziębienia, którego dostał wychodząc z kościoła. Miał lat 77; żonaty był z panną Erard, siostrą sławnego fabrykanta fortepianów.

NEAPOL. Jej Królewska Wysokość hrabina d'Aquila, bratowa Króla Neapolitańskiego, doszedłszy siódmego miesiąca ciąży, schwycona została nagle przez bole porodzenia i 24 Stycznia po południu wydała na świat syna.

Jakkolwiek dziecię zdaje się być w dobrém zdrowiu, ze względu na jego przedwczesne urodzenie uznano za potrzebne przyśpieszyć chrzest, i sakrament ten został udzielony nowonarodzonemu Xięciu tegoż wieczora. Odebrał on imiona: Marya-Emmanuel-Sebastian-Gabriel. Ojcem chrzestnym był Infant Hiszpański Don Sebastian.

PORTUGALIJA.

LIZBONA, *29 Stycznia*. Hrabia de Villareal, na teraz Poseł w Paryżu, mianowany został Posłem w Londynie.

— Nowe prawo o wyborach będzie wkrótce poddane pod rozbiór Izby Deputowanych.

— Na jedném z ostatnich posiedzeń Izby Parów, Vice-hrabia Fonte Arcada dzielnie attakował hrabię Thomar, porównywając dawne ubóstwo jego z obecnemi dostatkami, które się dają widzieć we wspaniałych pałacach, willach i wystawném życiu, od czasu kiedy został Pierwszym Ministrem. Hrabia Thomar wezwał mowcę do sformułowania przeciw niemu zaskarżenia w sposób urzędowy, jeżeli go posądza o korzystanie z urzędu — na to Vice-hrabia Fonte Arcada odpowiedział, że gotów jest dać mu osobiście wszelkie zadośćuczynienie, jakiegoby obrażona cześć jego wymagała. Hrabia Thomar nie przyjął tego rodzaju wyzwania.

GRECYA.

ATENY, *28 Stycznia*. Donoszą, że w skutek noty Rządu Austryackiego, kluby wychodźców zagranicznych zostały tu zamknięte z powodu ścisłych stosunków, jakie utrzymywały z propagandą rewolucyjną.

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

WIEDEŃ, *10 Lutego*. Wczora Minister Duński Skarbu, P. Sponneck, odjechał do Berlina.

BERLIN, *13 Lutego*. Przedwczora Król Jmć z Królową przenieśli swoją rezydencyą do Berlina.

— Podług listów z Berlina, ogłoszonych w Gazecie Powszechnej Augsburgskiej, po ostatniej paradzie, na której w tej stolicy znajdował się Arcyxiążę Leopold, zapowiedziane zostało rezerwie Gwardyi, że na przyszłą wiosnę wojska wystąpią do marszu na Szwajcaryą. Zarazem mówiono o mianowaniu przez Króla nowego Kanclerza w Neufchatel.

LIPSK, *8 Lutego*. P. Feuerbach, znany *Filozof*, przybyły tu dla widzenia się ze swemi przyjaciółmi, został wysłany ztąd przez Policyą.

MUNICH, *8 Lutego*. Dziś miało miejsce otwarcie Izb Parlamentu przez Xięcia Luitpolda, w imieniu Króla. Obrzęd zakończył się trzykrotnym okrzykiem, pełnym entuzyazmu, na cześć Jego Królewskiej Mości.

STOCKHOLM, *25 Lutego*. Na miejsce Ministra Skarbu, P. Sandstummer, mianowany został tymczasowo P. Radzca Stanu Gripenstedt, dawny wojskowy.

LONDYN, *10 Stycznia*. Zapowiedzenie przez Pierwszego Ministra wniesienia billu o zniesieniu godności Namiestnika Irlandyi, bardzo źle w tym kraju zostało przyjęte, i należy się spodziewać wielkiego poruszenia umysłów.

— Gazeta *Tablet*, organ katolicki, donosi prawie urzędowie, że postanowienia Synodu odbytego w roku przeszłym w Thurles, w Irlandyi, zostały zatwierdzone przez Papieża.

PARYŻ, *11 Lutego*. (Dep. telegr.) Dowodztwo garnizonu Paryskiego zostało rozdzielone na trzy dywizye i powierzone jenerałom Carrelet, Guillabert i Levasseur — Dzisiejszy *Monitor* urzędowy zawiera artykuł, w którym powiedziano, że jakkolwiek składka narodowa dobrowolna na uposażenie Prezesa Bonaparte byłaby wyrażeniem sympatyi kraju, Prezes wszakże nie przyjmie takowej.

RZYM, *30 Stycznia*. Z dzienników urzędowych Francuzkich wiadomo, że kilku Demagogów Szwajcarskich zjawiło się w Rzymie i w Neapolu. Skutkiem tego, aresztowano w Neapolu 500 do 600 osób, i sam wódz naczelny armii francuzkiej w Rzymie, jenerał Gemeau, nie wzdrygał się udać osobiście do jednej szynkowni poza-Tybrem, dla pojmania tam zgromadzonych w nocy spiskowych. Mówią, że to spowoduje cofnienie pięciu nowych praw organicznych, już przez Ojca św. zatwierdzonych.

SZWAJCARYA. *Bâle*, *4 Lutego*. Wielka Rada Kantonu odrzuciła 81 głosami przeciw 11 wniosek partyi Kommunistów o zniesieniu tutejszego starożytnego i tyle w świecie naukowym zasłużonego Uniwersytetu.

(Journ. de S.-P. Pszcz. Półn. R. I.)

OD WYDAWCY.

Dla tych, którzy się dotąd opóźnili z prenumeratą na Tygodnik, Redakcya uznaje za potrzebne ogłosić, iż tak się urządziła, że nawet osoby, które się zgłoszą po 25 Kwietnia bież. r., otrzymają wszystkie numera, wyszłe od 1 Stycznia.

Позволяется печатать. 8 Февраля 1851 года. *Ценсоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.